การเขียนเรื่องเล่า ด้วยเทคนิด การเล่าเรื่อง (Story telling)

เอกกนก พนาดำรง

งานจัดการความรู้ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพมหานคร 10700

"การเล่าเรื่อง (Story telling)" เป็นการบอกเล่าเรื่อง ราวความรู้ต่าง ๆ ที่อยู่กับตัวบุคคล (Tacit knowledge) จากประสบการณ์การดำเนินชีวิต เรื่องที่ซาบซึ้ง ประทับ ใจ หรือได้จากการศึกษา การทำงานที่สั่งสมเป็นทักษะ แนวปฏิบัติที่ดี หรือจากพรสวรรค์ ให้บุคคลอื่นฟัง เพื่อให้ ผู้ฟังสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการทำงานของตนเอง ได้ โดยไม่ต้องเสียเวลาเริ่มต้นศึกษาในเรื่องนั้น ๆ ใหม่ โดยกระบวนการเล่าเรื่องนี้จัดเป็นเครื่องมือ ด้านการ จัดการความรู้ที่สามารถจัดเป็นทรัพย์สินทางปัญญาที่ สัมผัสไม่ได้ ซึ่งการถ่ายทอดเรื่องราวสามารถทำได้หลาย รูปแบบ เช่น รูปแบบการเขียนเรื่องเล่า การเล่าเรื่องผ่าน สื่อต่าง (คลิปวิดีโอ สไลด์นำเสนอ) เป็นต้น

หลักการและแนวทางการเขียนเรื่องเล่า

การเขียนเรื่องเล่าเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ซึ่งทุกคน สามารถเขียนได้ดีโดยมีการฝึกฝน จนเกิดประสบการณ์ ของแต่ละบุคคล เมื่อฝึกฝนมาก ทักษะ/เทคนิคการเขียน จะมากขึ้นตาม โดยมีรูปแบบที่ไม่เหมือนใครและไม่มีใคร เหมือน สำหรับหลักการและเทคนิคขั้นตอนในการเขียน เรื่องเล่ามีรายละเอียด¹ ดังนี้

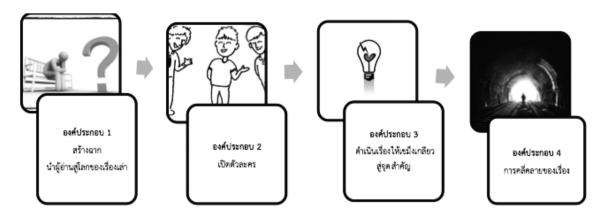
หัวใจของเรื่อง เป็นข้อที่ควรให้ความสำคัญ อันดับแรก ซึ่งเป็นประเด็นที่เราจะสื่อสารกับผู้อ่าน ในเรื่องเล่าเรื่องนี้ว่าคืออะไร และยังเป็นตัวช่วย กรองว่าเหตุการณ์ไหนที่เราควรจะใส่เข้ามาในเรื่อง โดยลักษณะหัวใจของเรื่องที่ดี ควรเป็นประเด็น ใหม่ที่ผู้คนไม่เคยรับรู้มาก่อนและกระทบวงกว้าง 2 โครงเรื่อง (Plot) สรุปเรื่องราวทั้งหมดของเรื่อง เล่าอย่างย่อ ซึ่งควรมี 3-4 บรรทัด หรือ 3-4 ประโยค การเดินเรื่อง ไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับเวลา ตามโครงเรื่องเสมอไป สามารถสลับไปมาได้ แต่ หัวใจสำคัญอยู่ที่การอนุญาตให้ เรื่องราวหรือ เหตุการณ์เป็นตัวเล่าเรื่อง ไม่ใช่ให้เราเป็นคน ตัดสินเรื่องราวที่เล่า ซึ่งจะทำให้เรื่องเล่ามีพลัง

หลักการสำคัญของการเขียนเรื่องเล่า^{2,3}

การเขียนเรื่องเล่าถ้ามีองค์ประกอบที่ครบถ้วน เรื่อง เล่านั้นจึงจะน่าสนใจ ทำให้ผู้อ่านเข้าถึงเรื่องราว เข้าใจ ประเด็นของเรื่องเล่านั้นตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่มีคำถามเกิด ขึ้นเมื่ออ่านจบ โดยองค์ประกอบของการเขียนเรื่องเล่ามี 4 ประการ (รูปที่ 1)

สำหรับการเขียนเรื่องเล่าให้ดี องค์ประกอบสำคัญ มีดังนี้

- การปูพื้น ทำให้เรื่องเล่ามีพลังในการนำเสนอ โดยมี 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ การเกริ่นนำ เป็นการบอก ว่าเรื่องที่เล่านี้จะเกี่ยวกับอะไร และการสร้างฉาก เป็นการ ให้ฉากของเรื่องราวว่าเรื่องเกิดขึ้นที่ไหน สถานการณ์เช่น ใดก่อนการนำเสนอตัวละคร
- แนะนำตัวละคร ตัวละครไม่ควรเปิดตัวพร้อม กัน ควรเปิดทีละตัว จะทำให้เรื่องน่าติดตาม ซึ่งการเปิด ตัวละครนั้นไม่มีรูปแบบที่ตายตัว โดยหลักการสำคัญคือ

รูปที่ 1. องค์ประกอบของการเขียนเรื่องเล่า

แนะนำตัวละครแต่พอสมควรแล้วเดินเรื่องไปเรื่อย ๆ ที่ สำคัญ เรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่ตัวละครพบเจอต้องมี ความสำคัญ หรือมีปมขัดแย้ง ซึ่งมักใส่เข้ามาตอนกลาง เรื่อง หลังจากปูเรื่องราว และแนะนำตัวละครเสร็จแล้ว

- จุดเด่นของเรื่อง (Highlight) หรือปมขัดแย้ง (Tension) มีความสำคัญต่อเรื่องเล่ามาก เป็นส่วนที่ ทำให้คนอ่านชวนติดตามหรือลุ้นเป็นระยะ และเอาใจช่วย ตัวละครให้ฟันฝ่าอุปสรรคไปได้ในท้ายเรื่อง แต่ไม่ควรมี มาก และไม่ควรเกิน 2-3 เหตุการณ์สำคัญ
- ส่วนสรุป หรือคลี่คลายเหตุการณ์ ไม่จำเป็นต้อง สรุปท้ายเรื่องเสมอไป หรือสรุปเป็นข้อ ๆ แต่ต้องหาบท สรุปที่รับกับหัวใจของเรื่อง โดยการสรุปที่ดี ควรสรุปด้วย เรื่องราวสั้น ๆ แสดงให้เห็นการคลี่คลายของเหตุการณ์ หรือปมขัดแย้งที่ได้ขมวดปมไว้ และสิ่งสำคัญอีกประการ หนึ่งคือผู้เขียนต้องสรุปให้เป็นบทเรียนของชีวิต เพื่อให้ผู้ อ่านนำไปใช้เป็นกรณีศึกษาได้

เทคนิคการเขียนเรื่องเล่า⁴

- การถ่ายทอดเรื่องราว ควรบอกเล่าด้วยภาษา
 และสไตล์การเขียนที่เข้าใจง่าย การย่อหน้า และการเขียน
 ในแต่ละย่อหน้า หลักการสำคัญคือ แต่ละย่อหน้าต้อง
 มีใจความเดียวกันทั้งย่อหน้า และไม่ควรเกิน 7-10
 ประโยคหรือบรรทัด
- การเขียนโดยใช้บทสนทนาในการดำเนินเรื่อง
 ต้องสร้างภาพให้คนอ่านได้รับรู้ไปพร้อมกันว่าใครทำ

อะไรอยู่ คำพูดแต่ละคำใครเป็นคนพูด พูดในอารมณ์และ สถานการณ์อย่างไร ต้องอธิบายท่าทางให้ชัดเจน

- การเขียนบรรยายฉาก ตัวละคร เหตุการณ์และ เรื่องราว ต้องให้คนอ่านเห็นว่าเกิดอะไร (What) เกิด ขึ้นกับใคร (Who) ที่ไหน (Where) เมื่อไหร่ (When) ซึ่ง เป็นการบรรยายลักษณะตามที่เกิดขึ้นจริง และที่สำคัญ การเขียนเชิงคุณภาพต้องบรรยายเชิงคุณภาพหรือเรื่อง ราวเหตุการณ์ (Narration) เชิงคุณภาพที่จะอธิบายว่าเป็น อย่างไร (How) และอธิบายให้รู้ถึงเบื้องหลังเหตุการณ์ หรือที่มาที่ไปของเหตุการณ์ว่า ทำไม (Why) จึงเกิด เหตุการณ์นี้ขึ้น
- วิธีการสรุปประเด็น เชื่อมต่อ หรือส่งต่อประเด็น ในแต่ละตอน ต้องสรุปให้ได้ว่า เรื่องเล่านี้มีความสำคัญ ต่อหัวใจหรือประเด็นหลักของเรื่องอย่างไร
- การเปิดเรื่อง ต้องเป็นเรื่องราว เหตุการณ์ หรือ ฉากที่สะท้อนให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง หรือ ประเด็นหลักของเรื่อง
- หากมีการอ้างอิงข้อมูลจากเว็บไซต์ หนังสือ หรือจากแหล่งอื่น ๆ ควรระบุแหล่งที่มาอย่างชัดเจน ควร ระมัดระวัง ในการพาดพิงถึงบุคคล หน่วยงาน ซึ่งอาจ ทำให้เกิดความเสียหาย
- วิธีการสรุปและทิ้งท้าย เป็นส่วนสำคัญที่สุด เท่ากับส่วนขึ้นต้นก็ว่าได้ โดยหลักการส่วนนี้จะนำเสนอ ข้อเสนอที่เราคิดว่าเป็นไปได้ หรือเป็นส่วนที่แสดงความ คิดรวบยอดของทั้งเรื่องที่เขียน

สรุปได้ว่า "การเขียนเรื่องเล่า ถ้ามีการวางโครงเรื่องที่ดี กำหนดองค์ประกอบซัดเจน จะเป็นตัวกำหนดทิศทางการ เขียนไม่ให้หลงประเด็น เนื้อหาจะเรียงลำดับความสำคัญ และเชื่อมโยงกัน อีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งคือ ต้องตอบตัวเองให้ได้ว่า เรื่องที่เขียนมีวัตถุประสงค์ใน การเขียนเพื่ออะไร ซึ่งวัตถุประสงค์จะเป็นตัวกำหนดรูป แบบการนำเสนอ การใช้ภาษา และลักษณะของเนื้อหาโดยประโยชน์ที่ได้รับจากการเขียนเรื่องเล่า จะทำให้เราโด้ผ่อนคลาย ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ ไตร่ตรองความคิดที่ผ่านมาว่าเราคิดอย่างไรกับสิ่งที่เกิดขึ้น ทำให้เกิด การเรียนรู้ไปอีกขั้น และเก็บไว้เป็นความรู้ เป็นตำนาน แห่งความภาคภูมิใจ"

เอกสารอ้างอิง

- 1 ปวีณอร พรหมณี. เทคนิคการเล่าเรื่อง [อินเทอร์เน็ต]. กรุงเทพมหานคร; 2554. [เข้าถึงเมื่อ 24 มิ.ย.2557]. เข้าถึง ได้จาก: https://www.gotoknow.org/posts/456068
- 2 วิจารณ์ พานิช. การจัดการความรู้ฉบับนักปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สุขภาพใจ, 2548.
- 3 วัฒนาวรรณ บุญกุณะ. Narrative Medicine เรื่องเล่าทางการ แพทย์ [อินเทอร์เน็ต]. กรุงเทพมหานคร; 2557. [เข้าถึงเมื่อ 10 มิ.ย.2557]. เข้าถึงได้จาก: http://www.med.cmu.ac.th/ hospital/nis/km/journal/talk_stories_wattanawan.pdf
- 4 เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. เขียนบทความอย่างไร ให้น่าอ่าน. กรุงเทพมหานคร: ซัคเซสมีเดีย, 2547.